

sin Overbevisning, at disse 40,000 Kr. ikke ville blive lignede paa Folk, som have under 10,000 Kr., det tilstaar jeg, er mig ganske uforstaaeligt. Formue- og Lejlighedsskatten i Aalborg er for Tiden 320,000 Kr., der bliver c. 120,000 Kr.s Tilskud, og Resten bliver 200,000 Kr. Blive disse 200,000 Kr. da ikke ogsaa lignede forholdsvis paa de mindre Indtægter? Vi vide, hvorledes den ny Skat paa de 160,000 Kr. skal lignedes, og den bliver lignet ogsaa paa de mindre Indtægter. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at det ærede Medlem skulde kunne hævde den Paastand, at ingen Mand i Aalborg vil komme til at betale mere efter Skattereformen, medmindre han har mindst 10,000 Kr. om Aaret.

Den første Taler, der udtalte sig meget kort om det foreliggende Lovforslag, nævnedes, at han havde ventet, at jeg vilde tage Ordet, og det kunde han ogsaa have Grund til at vente, men naar jeg ikke forstod mig i den Henseende, var det, fordi jeg har udtalt mig meget udførligt om det foreliggende Forslag i det andet Ting, da det var til 1ste Behandling der. Jeg turde maaske gøre mig Haab om, at dette høje Tings Medlemmer og særlig de, der faa at gøre med denne Sag i Udvalget, vilde finde Anledning til at gøre sig bekendt med, hvad jeg den Gang udtalte i et længere Foredrag, der kritiserede Lovforslaget paa en Række forskellige Punkter. Jeg skal imidlertid gerne atter udtale mig om forskellige af de Punkter, som jeg kunde tænke mig blive gjorde til Genstand for Forandring, jeg haaber bestemt, at dette Lovforslag bliver gjort til Genstand for Ændringer, for at vi kunne faa det bedst mulige med Hensyn til Kommuneskat ud af det. Det vilde dog i ethvert Tilfælde være en meget stor Vinding, om vi ved denne Lejlighed, selv om der var nok saa megen Tvivl og Uenighed om, hvorvidt de øvrige Love, som maatte blive tilvejebragte, vare hensigtsmæssige, kunde faa en Lov om Kommuneskat, om hvilken alle maatte sige, at den betegnedes et stort Fremskridt. Jeg har allerede kortelig omtalt § 7 om Skatten til Erhvervskommunen, som altsaa er den første Del af den mellemkommunale Beskatning, medens den anden Del indeholdes i § 11, som angaar vedkommendes Ret til at faa Skatten tilbagebetalt. Jeg skal først gøre opmærksom paa med Hensyn til dette vanskelige Afregningssspørgsmaal, at det er meget tvivlsomt for den enkelte Købstad og Sognekommune, hvorvidt den faar nogen Fordel

af denne mellemkommunale Beskatning eller ej. Men foruden denne har jeg den almindelige Indvending at gøre mod den foreslaaede Ordning, at den i saa overordentlig ringe Grad varetager Opholdskommunens Interesse, og Følgerne deraf ville her i Landet for adskillige Kommuner have en ret ødelæggende Karakter. Den gaar videre, end man nogen Sinde har villet vedtage den i Folketinget, og Forslaget om kun at tillægge Opholdskommunen $\frac{1}{3}$ af dens nuværende Skat for disse Skatteborgeres Vedkommende har sikkert ingen Sinde været godkendt af det høje Landsting. Det er den ene Indvending, at en Opholdskommune, som hidtil af en Mand har faaet f. Eks. 200 Kr., for Fremtiden kun skal have $66\frac{2}{3}$ Kr., for at tage igen det Eksempel, jeg nævnedes i det andet Ting. — Men foruden denne er der jo ganske vist den Indvending at gøre, at Opholdskommunerne indbyrdes ville blive stillede meget forskelligt, idet deres Stilling vil rette sig efter, hvorvidt Erhvervskommunens Skatteprocent er højere eller lavere end deres egen. Det vil altsaa sige, at Opholdskommunens Stilling foruden at være slet tillige gøres saaledes, at man siger: Hvad der bliver tilovers, min Ven, kan du faa, bliver der kun lidt, faar du kun lidt, bliver der mere, faar du noget mere, men Erhvervskommunen skal der først og fremmest sørges for. Dette vil, som jeg har paavist i Folketinget, føre til følgende: Efter Omstændighederne kunne Opholdskommunerne faa fra 33 pCt. til 87 pCt. af deres Skat, Opholdskommunerne stilles altsaa indbyrdes ganske ulige og blive afhængige af den Omstændighed, som i Virkeligheden burde være dem uvedkommende, nemlig i hvilken Kommune de vedkommende Personer drive deres Næring.

Nr. 3 i Rækken er en Anke, som ogsaa er fremsat her rent i Forbigaaende under Drøftelsen af Regeringsforslaget; det er den, at man ikke opnaar noget af de Formaal ved den mellemkommunale Beskatning, som man hidtil har stillet som dem, der netop skulde opnaas. Der opnaas ikke paa noget Punkt helt ud det, man skulde opnaa. — Man har villet skaffe Skattekommunen forøget Indtægt; men man vil se, at der i mangfoldige Tilfælde ikke bliver nogen forøget Indtægt for Kommunen; en Kommune faar $\frac{2}{3}$ af Skatten og en anden $\frac{1}{3}$ af den Skat, som efter de sædvanlige Regler er lignet paa vedkommende. Det fører aldeles ikke gennemgaaende til, at vedkommende Skatteyder kommer til at betale mere i Skat, end han har gjort tidligere; og det er den eneste Betingelse for,